

Terugblik op de Clemensdag 2014

In het voetspoor van Jezus.

Het leven volgens de evangelische raden betreft iedere Christen.

“De drie traditionele evangelische raden van armoede, gehoorzaamheid en ongehuwd leven omwille van het Rijk der Hemelen zijn ontwikkeld in de loop van de geschiedenis. Met de trefwoorden ‘arm, gehoorzaam, ongehuwd’ pretendeert de traditie de leefvorm van Jezus te omschrijven. Deze drie evangelische raden vormen samen een symbool voor de vastbesloten en consequente navolging. Daarom zijn zij niet het monopolie van de kloostergemeenschappen, maar gelden zij voor alle christenen, ook als ze telkens anders worden geconcretiseerd, al naargelang de levensstaat.” aldus zuster dr. Anneliese Herzig M.Ss.R. in haar inleiding tijdens de Clemensdag op zaterdag 15 maart jl. in Klooster Wittem. Ze daagde ons uit om de traditionele ‘drie geloften’ breder en dieper op te vatten dan exclusieve uiterlijke kenmerken van de kloosterling.

Zr. Anneliese Herzig spreekt ons toe.

“De evangelische raden zijn immers” aldus Herzig *“vingerwijzingen voor een leefcultuur volgens het Evangelie. Een leven naar de raden van het evangelie geeft antwoord op de vraag naar het ‘Hoe’ Hoe leef je? Hoe geef je vorm aan je relaties, je seksualiteit, je streven naar bezit? Hoe kijk je aan tegen de wereld, je medemensen, de schepping? Hoe ga je om met je tijd en de ruimte om je heen? Hoe verhoud je je tot verleden, heden en toekomst? De evangelische raden zijn niet slechts ascetische aanwijzingen, die het leven fnuiken, doch wegen om de volheid van het leven te realiseren. Gelijktijdig is in hen wel degelijk het kruis gegrift. Jezus’ bestaanswijze als Dienaar wordt immers in hen uitgedrukt.*

Er bestaat een ‘geest’ en een ‘praktijk’ van de evangelische raden. Deze twee verhouden zich tot elkaar in een proces van wederkerigheid en kunnen niet tegen elkaar worden uitgespeeld. Het is ook niet zo, dat het voor de ene groep van christenen voldoende is, om de geest van de raden te hebben, terwijl een andere groep (i.c. de religieuzen) daarbij ‘ook nog eens’ de praktijk. Bij alle vormen van leven gaat het om beide zaken. Het gaat er te allen tijde om, dat we een passende vorm vinden van de concrete realisatie, een vorm die

ook voor anderen zichtbaar is. Het gaat er te allen tijde om, dat we de overeenkomstige attitude onderhouden en ontwikkelen.”

In het bijzonder ging de spreekster in op de raad van ongehuwd leven. Deze raad plaatst ons voor de vraag: *“Hoe geven wij vorm aan seksualiteit en lichamelijkeheid, het verlangen naar een partner en relaties. In die zin raakt deze raad iedereen, ongeacht de levensstaat. ‘Kuisheid’ betekent immers: loslaten (de ander niet als bezit beschouwen en niet vluchten in de relatie), transparantie, een cultuur van ‘jezelf in de kaart laten kijken’, liefhebbende oprechtheid, de ander niet gebruiken als ‘object van mij zelf’, streven naar verzoening met de ander en mijzelf. Ongehuwd leven bevrijdt tot loslaten en tot het besef dat God alleen voldoende is, tot transparantie en tot het geheim van de ander. Het bevrijdt voor de ware God en tot hoop en schoonheid.”*

Het dankbare publiek in de historische bibliotheek van Klooster Wittem.

Met haar inleiding gaf Zr. Herzig een inspirerende impuls aan de jaarlijkse Clemensdag van de redemptoristische familie. Het was meer dan een gelukkig toeval dat op deze dag de nieuwe geassocieerden konden worden gepresenteerd: acht vrouwen en mannen uit Nederland, Duitsland en Vlaanderen die op 14 maart (de vooravond van de Clemensdag) een bijzonder engagement met de redemptoristen van de provincie St.-Clemens zijn aangegaan. Samen met pater provinciaal Johannes Römelt gaven de nieuwe geassocieerden vorm aan de eucharistie. In zijn homilie benadrukte pater Römelt het belang van het delen van de overvloed die ons is geschonken in het Evangelie. Hij riep ons op, om ons waarnemingsvermogen te cultiveren en gevoelig te maken voor deze rijkdom.

De provinciaal stelt de nieuwe geassocieerden voor.